

I N C U B U S.

seu Ephialtes.

Conjuncta.

Imaginatio alicujus incumbentis plerumque monstri, vel Dæmonis, qui premat, Venerem exerceat, suffocet: vocis interceptio, corporis immobilitas, somnus. Experrectis subito evanescunt omnia.

Succedentia.

Non rarò apoplexia, epilepsia, insania.

Quoniam incubus semper invadit in somno, ac tum excitatur imaginatio alicujus incumbentis, qui premat, Venerem exerceat, suffocet; excitatur igitur in somnis species cujusdam lædentis, etsi enim excitatur species exercentis Venerem, quia tamen illa cum pressione, & suffocatione conjuncta est, quæ summum nobis affert discrimen, & exercetur vel à monstro, vel à malo Dæmone, quæ à nobis concipiuntur, ut maximè lædentia, concipi Venus illa non potest absque eo, quod excitetur species summi discriminis. Incubus igitur est cum excitatione speciei summum discrimen representantis, adeoque timorem maximum incutientis, & hanc ipsam maximi timoris speciem excitantis: & hæc species maximi timoris in incubo excitatur subito, cum in incubo subito occurrat animo comprimentis illius species; igitur necessario producet in corpore quicquid conjunctum est cum summi alicujus discriminis timore subito excitato, sed summi alicujus discriminis subito excitatus timor omnem corporis motum intercipit; igitur in incubo fiet corpus immobile: toto autem corpore immoto nec movetur pectus, & hoc non moto suffocamur, nec loqui possumus: igitur in incubo vocis suppressio, & suffocatio etiam si terrificum illud non concipiatur, ut suffocans. At verò multo gravior erit suffocatio, si terrificum illud etiam ut suffocans concipiatur; per suffocationis enim speciem cogentur magis muscoli, unde motus eorum quasi tonicus validior, quàm si à solo timore cogentur. Patet igitur ex his, experrecto homine, quicquid est in incubo statim evanescere debere sopita per sensus externos specie comprimentis illius, à quo excitabatur species timoris subiti, & magni discriminis, adeoque incubum nihil aliud esse, quam somnium, & partem ipsius potissimam sitam esse in specie rei noxiæ, per quam

quam emittit spe
 sectionis pendent
 omnium causa po
 per particulam
 agentes ipsum in
 rem agunt, ita
 tis, gravantis,
 motis lubitum
 terrifici, hæc e
 mus. Quia v
 quæ sunt facilio
 per brevius spatio
 do &c. antecede
 mivimus, vel qu
 gisculum temp
 nervi ad circumf
 nem oportet, in pri
 turam, & milles re
 ceditum, Dæmonem
 bus eisdem meditati
 equis tonitruum, seu in
 multo facilio eade
 verèbimur, ne ter
 ne excitetur, exc
 determinatum a
 cies excitetur, u
 fici, & facile pro
 nihil habet cum hu
 di Dæmonem, ve
 morem incutien
 morientis mino
 veniat ab us hu
 hoc est humorib
 tanquam à causa
 ticular minoris m
 tremens excitare
 nicum, seu per
 tercipit, & hac
 tu magis lento; ig

quam excitatur species timoris, ex quo immobilitas, & reliquæ incubi affectiones pendent, ut exposuimus. Quemadmodum igitur somniorum omnium causa potissima est casus excitans hanc, aut illam speciem fortuito, prout particulæ perspirationis nervis occurrentes, vel eorum liquidum se agentes ipsum in has, aut illas undas, vel nervos in hunc, aut illum tremorem agunt, ita casus excitare aliquando poterit speciem alicujus incumbentis, gravantis, monstri &c. cum qua specie quia conjuncta est species timoris subitum aliquid, ac summi periculi objicientis excitata specie illius terrifici, hæc eadem necessariò excitabitur, & incubo nos prehendi dicemus. Quia verò eæ species facilius à perspirationis particulis excitantur, quæ sunt facilioris motus, & illæ sunt faciliùs mobiles, à quarum motu vel per brevius spatium temporis destitimus, ut puta quas dimovimus cogitando &c. antecedenti die, vel antequam cubitum iremus, vel quibus indormivimus, vel quas pluries dimovimus aliquando, etiamsi deinde per longiusculum tempus easdem quiescere permiserimus (in utroque enim casu nervi ad circumferentias flexionum servant facilem ad motum dispositionem oportet, in primo quidem ob brevem quietem, in secundo verò ob diurnam, & millies repetitam flexionem;) igitur si eodem die, vel cum imus cubitum, Dæmonem, vel quid simile cogitabimus, vel aliquot ante diebus ejusdem meditatione diutiùs, atque attentius incubuerimus, faciliè in ejus somnium, seu in incubum incidemus. Quod si meticulosi fuerimus, multò faciliùs eadem excitabitur species; semper enim dubitabimus, atque verebimur, ne terrifici illius species occurrat, & ex eo ipso quod verebimur, ne excitetur, excitabitur subitò, cum vereri nequeamus, ne concipiamus determinatum aliquid, quin ipsius illius rei, quam nollemus concipere, species excitetur, unde semper observabitur animo interdum species illius terrifici, & facile proinde excitabitur etiam in somnis. Quæ incubi generatio nihil habet cum humoribus, sed cum quadam quasi assuetudine concipiendi Dæmonem, vel quid simile conjunctum. Quia verò species rerum timorem incutientium possunt esse ex earum genere, quæ excitantur, & sunt momenti minoris, hinc fieri poterit, ut quando incubus casu excitatur, proveniat ab iis humoribus, à quibus perspirant particulæ momenti minoris, hoc est humoribus crassis, lentis, frigidis, siccis: ac tum provenire potest tanquam à causa remota ab abundantia ejusmodi humorum, à quibus particulæ minoris momenti perspirant, quæ non nisi species minori momento trementes excitare possunt. Rursus quoniam timoris species per motum tonicum, seu perpetuam contractionem musculorum liquidorum fluxum intercipit, & hæc crassescunt, torpescunt, & frigidiora fiunt quiete, vel motu magis lento; igitur incubus per assuetudinem productus si sæpiùs, ac multoties

Causa incubi casus.

Cogitatio similis cum vigilamus.

Meticulosi facilior.

Quando nihil pendat ab humoribus.

Ab humoribus crassis, frigidis &c.

Incubus ab imaginatione in incubum ab humoribus quomodo abire possit.

Cur spontè ex-
pergiscamur.

Incubus quomo-
do in apople-
xiam.

Quomodo in E-
pilepsiam.

Quomodo in in-
saniam.

toties recurrat, poterit sanguinem ad majorem crassitiem, lentorem, ac frigiditatem disponere, atque adeò idem ita dispositus particulas perspirabit minoris momenti, quæ proinde species solum minoris momenti excitare poterunt, seu incubi imaginationem, in somno faciliùs, hoc est, frequentiùs, singulis nempe noctibus semel, aut pluries objicere. Quia vero species illius terrifici concutit, seu in vividum tremorem agit nervos, adeoque partim excutit eosdem, partim motu prohibet, ne quod apponendum esset humidum, apponatur, hinc spontè expergiscimur, non secus, ac ab alto somno expergiscimur per vividum sonum, punctionem &c. ob similem concussionem nervorum eosdem excutientem, & concepto motu impedientem, ne humescant ulterius, Quia verò à crassis humoribus infarciuntur vasa, adeoque ipsorum amplitudo fit major; pia igitur mater ab iis infarta comprimere poterit totum cerebrum, ita ut apoplexia invadat. Incubus autem repetitus vel crassos humores supponit, vel eosdem ad crassitiem disponit, ac tandem omninò crassos reddit; igitur ab incubo apoplexia. Adde, ab humoribus crassis posse obstrui glandulas cerebri, unde spirituum defectus, & apoplexia alia de causa, vel generari eosdem crassos, seu, quod idem est, non spiritus, unde apoplexia rursùs ab incubo. Quoniam insuper in crassis humoribus non omnes ex æquo canales piæ matris infarciantur oportet, neque omnes partes cerebri ex æquo comprimantur, sed diversæ diversimodè pro diverso infartu arteriarum contingentium: itaque pro diversa compressione major, vel minor spirituum copia exprimeretur in musculos, unde hi, illive subito, & nullo ordine præter naturam contrahentur, seu convellentur cum iis omnibus, quæ cum Epilepsia conjuncta sunt, ut ex ipsius expositione patet. Eadem succedere poterit per nimiam compressionem aliquarum partium cerebri fluxum spirituum penitus impedientem; musculi enim contranitentes musculis, quorum nervi occlusi sunt, contrahentur subito, seu convellentur, & propter mobilem compressionem occludentem restituentur, & contrahentur identidem, prout illa recurret, & fiet motus epileptici. Iidem etiam succedant oportet, si humor crassus ad aliquam glandulam cerebri identidem devehatur, quæ liquidum crassius derivet in nervum alterutrum solum musculorum contranitentium, & interim in nervum alterius musculi abeat spiritus crassitie naturalis, vel minoris, quàm in alterum; crassior enim ille spiritus minoris erit facultatis, unde alter musculus subito cum impetu contrahetur, seu convelletur. Tandem quoniam dimota sæpiùs, & in diuturna dimotione detenta aliqua specie fit, ut nervi tremere non possint nisi tremore illius ejusdem speciei undis spirituum quasi per lubricum dilabentibus ad inflexiones illas, quæ nervos ni-
mis

mis tenos per earum
dem speciem perman
leicamios, & p
ipsum species divi
hie, idque fiet
tus, solus, atq
circa eundem in

C
C
Atarhu
os, & p
ris excre
stringemus, cum
ponitur igitur h
rom, or, ac pulme
fallum est, ut pater
moris per firamina o
derivari posse in nare
hinc plurimum traici
quæ in ipsum per
terrem à capite de
osis crassiformis
à cerebro non de
fici potest, & la
ut plurimum horu
ventriculos in inf
nas jugulares ex
similem naturali
fluat, quæ pater
per circuitum sa
& excernatur: g
dicata sunt saliva
deur per fauces,
multum est cum san
quæ cito propolu
qui derivatur ad
neque intra pul

mis tenfos per earum motus inflecti ad alias partes non sinunt, & hæc ejusdem speciei permanfio dementia est, infania, vel delirium; igitur fi invalefcatur incubus, & per noctes fingulas, femel, aut pluries corripiat, facile ipfius species diutiùs, & fæpius dimota omnem alium tremorem prohibebit, idque fiet faciliùs, fi etiam interdium nocturna illa vifa quis fecum tacitus, folus, atque formidans reputet, ut patet, ac tùm delirus quis evadet circa eundem incubum, & metum ejus. Quæ de effentia, & caufa Incubi.

CATARRHUS.

Catarrhus aliis est defluxio humoris excrementitii à capite in palatû, os, & pulmones: aliis definitur latiùs, ac dicitur defluxio humoris excrementitii à capite in fubjectas partes. Rem breviffimè perstringemus, cum tota pateat ex circuitu fanguinis, & Anatomicis. Supponitur igitur humor fluere à cerebro per glandulam pituitariam in palatum, os, ac pulmones, vel per os cribrofum in nares, quorum utrumque falsum est, ut patet ex Animalium fectionibus, ex quibus conftat, nihil humoris per foramina offis cribroformis omnino oclufa à nervis, & dura matre derivari poffe in nares, atque ex infundibulo per glandulam pituitariam nihil in palatum trajici, fed ex illa glandula traduci in venas jugulares quicquid in ipfam per infundibulum ducitur. Quoniam verò cum catarrhi materiem à capite defluere afferunt, à cerebro defluere intelligunt per foramina offis cribroformis, & glandulam pituitariam, manifeflum est, catarrhum à cerebro non derivari per vias, quæ communiter ftatuuntur. Quia verò fieri potest, & fæpè factum vidimus, & plurimi Medici fe vidiffe teftantur, ut plurimum humoris intra cerebrum, aut cranium colligatur, qui vel per ventriculos in infundibulum, & glandulam pituitariam, atque hinc in venas jugulares exvenis in arterias, ac demùm per has in glandulas humorem fimilem naturaliter feparantes derivetur, atque intra ipfas fecernatur, & effluat, quæ patet naturalis exitus, vel brevius in venas capitis exfudet, unde per circuitum fanguinis tandem perducatur in eadem glandulas, feparetur & excernatur: glandulæ autem ejusmodi humorum feparationi naturaliter dicata funt falivales omnes; igitur humor ille intra cranium collectus reddetur per fauces, nares, &c. non quia defluat ftatim à capite, fed quia permiftus est cum fanguine &c. Quia verò oftendimus in quarto, & quinto quaefito propofitionis quintæ fecundæ partis de refpiratione, nihil humoris qui derivatur ad fauces, trajici poffe intra fiftulam pulmonariam, adeòque neque intra pulmonem; igitur nec illud admittendum erit, catarrhum effe

Quid catarrhus.

Catarrhus non à cerebro per vias vulgatas, fed

per venas, & arterias vel exfundendo, vel in eas defluendo ex glandula pituitaria.

Nihil ejus in pulmones.